

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0033 OSLO

Deres ref.:	Deres dato:	Vår ref:	Dato:
200802073	20.5 2009	ØAa 300.1 Plantetningslinjer kommuner	29 juli 2009

UTKAST TIL PLANRETNINGSLINJER FOR KLIMA- OG ENERPLANLEGGING I KOMMUNENE - HØRINGSSVAR

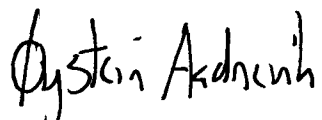
Det vises til høringsbrev av 20. mai 2009. Norsk Petroleumsinstitutt ser at det er viktig at kommunen i sine planprosesser tar hensyn til energi- og miljømål. Imidlertid medfører retningslinjene slik det nå er utformet tre betydelige utfordringer. Den første utfordringen er at man bare ser på hvordan utslippene i egen kommune påvirkes. En slik tilnærming vil naturlig nok gi incentiver til å flytte utslippsproblemer over til andre kommuner eller andre land. Dette kan best illustreres med bruk av elektrisitet. Det Nord-europeiske kraftmarkedet er i all hovedsak et felles marked. Økes bruken av elektrisitet i en kommune er det ingen garanti for at denne blir produsert i kommunen eller landet som forbruker den. Tvert imot: økt forbruk av el i Norge i dag er i all hovedsak basert på kullkraft produsert i Nord-Europa. Det er derfor viktig at lokale reguleringer tar hensyn hvordan kommunens forbruk påvirker utslippene påvirker de samlede utslippene. Det er selvsagt både vanskelig og komplisert å gjøre dette fullt ut, men noen relativt enkle grep bør kunne gjøres. Det mest sentrale vil være å sette en faktor for klimagassutslipp knyttet til strømforbruk. Hvor stor denne nøyaktig bør være, kan diskuteres. Vi vil mene at det er riktig å sette den til et sted rundt 1200 – 1300 g CO₂ per kWh som er utslippene knyttet til kullkraftverk. Uansett vil det å sette utslippsfaktoren til 0 som det kan se ut som planretningslinjene i dag legger opp til, gi helt feil incentiver ift å redusere de globale klimagassutslippene. Det vil også ikke bidra til å redusere strøm til oppvarming slik både regjeringen og stortingsflertallet har gitt uttrykk for at det ønsker.

Det andre punktet er at energiplanleggingen også burde se på hvordan kommunene stimulerer til utbygging av fornybar energi. Dette er viktig også i de tilfellene der energien ikke blir forbrukt innenfor kommunens grenser. I forhold til elektrisitet har man i fornybarhetsdirektivet sikret at det gis incentiver til både til å øke produksjonen av fornybar strøm samtidig som forbruk av strøm bør unngås. De samme mekanismene ligger dessverre i begrenset grad til grunn for planretningslinjene for kommunene.

Det tredje punktet er at man også burde se på hvordan lokale utslipp endres. Dersom man eksempelvis går over til bruk av bio, særlig vedfyring i tettbygde strøk, vil det ha en positiv klimaeffekt samtidig som lokalmiljøet vil bli forverret gjennom økte partikkelutslipp. Den samlede miljøeffekt vil derfor raskt kunne bli negativ. Det er derfor viktig at retningslinjene

unngår en slik suboptimalisering.

Med vennlig hilsen
Norsk Petroleumsinstitutt

A handwritten signature in black ink, reading "Øystein Aadnevik". The signature is written in a cursive style with a large initial 'Ø'.

Øystein Aadnevik
Fagsjef